

Timely Torah, June 26th 2022

The WHAT

Who has precedence for an aliya?

1. Chatan on the day of his wedding (the Chupah to take place before sunset of that day)
2. Bar Mitzvah Bo Bayom
3. C1. Chatan on Shabbat of his Aufruf even if it is more than 7 days before the Chupah
4. 2. Bar Mitzvah whose 13th birthday was during the past week
5. Husband of a Yoledet on the day of the Yoledet's return to Shul
6. Chatan after wedding which took place on Wednesday or Thursday
7. Yahrzeit Bo Bayom, for mother or father
8. Father of baby boy on Shabbat of, or Shabbat prior to the baby's Brit Milah. [The Mohel and Sandak may be given Hagba`h or Gelilah]
9. Someone whose father's or mother's Yahrzeit occurs in the following week
10. A Chatan on the Shabbat after his wedding when the wedding took place earlier than the previous Wednesday
11. The father of a baby girl being named that morning.
12. The father of a Chatan on the day of his son's Aufruf

What if there are multiple chiyuvim?

In the presence of two Chiyuvim (Yisraelim), the Kohanim are to be asked to step out before "V'tigaleh..."

When is Kel Maleh recited?

A Maleh may be recited on any day that Tachanun (or, on Shabbat, "Tzidkotcha..." at Mincha) is said. If Tachanun is not said due to the presence of a Mohel, a Brit or a Chatan, the Maleh may nevertheless be recited. The Maleh may be recited by the member. Two or more Malehs should be recited together using the text of Lashon Rabbim. Malehs for males and females are recited separately.

When is Hagomel recited?

If Hagomel has to be recited it is said immediately following the Aliyah, except after Shlishi on a Monday or Thursday, in which case Hagomel is recited after half-Kaddish.

When is Chatzi Kaddish recited?

The half-Kaddish should be recited by the Baal Koreh unless a Chiyuv was Oleh Shlishi or is a Gabbai, in which case the Chiyuv recites the half-Kaddish. If both the Oleh Shlishi and the Gabbai are Chiyuvim, the Kaddish is said by the Oleh.

How is the Torah conveyed to the Bima?

It is taken to the Bima the quickest route. It is taken back the longer route.

What should a person do if the Torah comes toward them?

One should escort the Torah from one's seat.

When do we say Kel Erech Apayim?

- Is said when there is a Chatan, a Mohel, a Brit or an Avel in Shul.
- It is recited during the month of Nissan, on Lag Baomer, the 6 days following Shavuot, 15 in Av, between Yom Kippur and Sukkot, and after Sukkot.
- It is not said on Rosh Chodesh, Erev Pesach, Chol Hamoed, Chanukah, Purim, Shushan Purim, 14th and 15th of Adar Rishon.

The WHY

What is the precedent?

1. Shmos 24:7

וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית, וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם;
וַיֹּאמְרוּ, כֹּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה
וְנִשְׁמָע.

7 And he took the book of the covenant, and read in the hearing of the people; and they said: 'All that the LORD hath spoken will we do, and obey.'

2. Devarim 31:12

יב הקהל את-העם, האנשים והנשים והטרף, וגרד, אשר בשעריך--למען ישמעו ולמען ילמדו, ויראו את-יהוה אלהיכם, ושמרו לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת.

12 Assemble the people, the men and the women and the little ones, and thy stranger that is within thy gates, that they may hear, and that they may learn, and fear the LORD your God, and observe to do all the words of this law;

3. II Divrei Hayamim 17:3-9

ג ויהי יהוה, עם-יהושפט : כי הלך, בדרכי דויד אביו הראשנים, ולא דרש, לבגלים.

3 And the LORD was with Jehoshaphat, because he walked in the first ways of his father David, and sought not unto the Baalim;

ד כי לאלהי אביו, דרש, ובמצותיו, הלך ; ולא, כמעשה ישראל.

4 but sought to the God of his father, and walked in His commandments, and not after the doings of Israel.

ה ויכן יהוה את-הממלכה בידו, ויתנו כל-יהודה מנחה ליהושפט ; ויהי-לו עשר-וקבוד, לרב.

5 Therefore the LORD established the kingdom in his hand; and all Judah brought to Jehoshaphat presents; and he had riches and honour in abundance.

<p>ו ויגבה לבו, בדרכי יהוה; ועוד, הסיר את-הבמות ואת-האשרים מיהודה. {פ}</p>	<p>6 And his heart was lifted up in the ways of the LORD; and furthermore he took away the high places and the Asherim out of Judah. {P}</p>
<p>ז ובשנת שלוש למלכו, שלח לשריו לבן-חיל ולעבדיה ולזכריה, ולנתנאל, ולמיכיהו--ללמד, בערי יהודה.</p>	<p>7 Also in the third year of his reign he sent his princes, even Ben-hail, and Obadiah, and Zechariah, and Nethanel, and Micaiah, to teach in the cities of Judah;</p>
<p>ח ועמהם הלויים, שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמרימות (ושמירמות) ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה--הלויים; ועמהם אלישמע ויהורם, הכהנים.</p>	<p>8 and with them the Levites, even Shemaiah, and Nethaniah, and Zebadiah, and Asahel, and Shemiramoth, and Jehonathan, and Adonijah, and Tobijah, and Tob-adonijah, the Levites; and with them Elishama and Jehoram, the priests.</p>
<p>ט וילמדו, ביהודה, ועמהם, ספר תורת יהוה; ויסבו בכל-ערי יהודה, וילמדו בעם.</p>	<p>9 And they taught in Judah, having the book of the Law of the LORD with them; and they went about throughout all the cities of Judah, and taught among the people.</p>

4. II Divrei Hayamim 34:29-30

<p>כט וישלח, המלך; ויאסף, את-כל-זקני יהודה וירושלם.</p>	<p>29 Then the king sent and gathered together all the elders of Judah and Jerusalem.</p>
<p>ל ויעל המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה וישבי ירושלם, והכהנים והלויים, וכל-העם, מגדול ועד-קטן; ויקרא באזניהם, את-כל-דברי ספר הברית, הנמצא, בית יהוה.</p>	<p>30 And the king went up to the house of the LORD, and all the men of Judah and the inhabitants of Jerusalem, and the priests, and the Levites, and all the people, both great and small; and he read in their ears all the words of the book of the covenant that was found in the house of the LORD.</p>

5. Nechemiah 8:1-4

<p>א וַיֵּאסְפוּ כָּל-הָעָם, כְּאִישׁ אֶחָד, אֶל-הָרְחוֹב, אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמַּיִם; וַיֹּאמְרוּ, לְעֹזְרָא הַסֹּפֵר--לְהֵבִיא אֶת-סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה, אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל.</p>	<p>1 all the people gathered themselves together as one man into the broad place that was before the water gate; and they spoke unto Ezra the scribe to bring the book of the Law of Moses, which the LORD had commanded to Israel.</p>
<p>ב וַיָּבִיא עֹזְרָא הַכֹּהֵן אֶת-הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקְּהָל, מֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה, וְכֹל, מִבֵּין לְשִׁמְעַ--בְּיוֹם אֶחָד, לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי.</p>	<p>2 And Ezra the priest brought the Law before the congregation, both men and women, and all that could hear with understanding, upon the first day of the seventh month.</p>
<p>ג וַיִּקְרָא-בּוֹ לִפְנֵי הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמַּיִם, מִן-הָאֹר עַד-מַחְצִית הַיּוֹם--נֹגֵד הָאָנָשִׁים וְהַנְּשִׁים, וְהַמְּבִינִים; וְאָזְנוּ כָּל-הָעָם, אֶל-סֵפֶר הַתּוֹרָה.</p>	<p>3 And he read therein before the broad place that was before the water gate from early morning until midday, in the presence of the men and the women, and of those that could understand; and the ears of all the people were attentive unto the book of the Law.</p>
<p>ד וַיַּעֲמֵד עֹזְרָא הַסֹּפֵר, עַל-מַגְדָּל-עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לְדָבָר, וַיַּעֲמֵד אֶצְלוֹ מַתִּיתְיָה וְשִׁמְעַ וְעֵנְיָה וְאוּרְיָה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשִׂיָּה, עַל-יְמִינוֹ; וּמִשְׁמָאלוֹ, פְּדַיָּה וּמִישָׁאֵל וּמַלְכִּיָּה וְחִשָּׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה--זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם. {פ}</p>	<p>4 And Ezra the scribe stood upon a pulpit of wood, which they had made for the purpose; and beside him stood Mattithiah, and Shema, and Anaiah, and Uriah, and Hilkiah, and Maaseiah, on his right hand; and on his left hand, Pedaiah, and Mishael, and Malchijah, and Hashum, and Hashbaddanah, Zechariah, and Meshullam. {P}</p>

Where does Krias HaTorah come from?

6. TB Bava Kama 82a

עשרה תקנות תיקן עזרא שקורין במנחה בשבת וקורין בשני ובחמישי ודנין בשני ובחמישי ומכבסים בחמישי בשבת ואוכלין שום בערב שבת ושתהא אשה משכמת ואופה ושתהא אשה חוגרת בסניר ושתהא אשה חופפת וטובלת ושיהו רוכלין מחזירין בעירות ותיקן טבילה לבעלי קריין :

§ The Sages taught that **Ezra the Scribe instituted ten ordinances**: He instituted **that communities read the Torah on Shabbat in the afternoon; and they also read the Torah on every Monday and Thursday; and the courts convene and judge every Monday and Thursday; and one does laundry on Thursday; and one eats garlic on Shabbat eve. And Ezra further instituted that a woman should rise early and bake bread on those days when she wants to bake; and that a woman should don a breechcloth; and that a woman should first comb her hair and only then immerse in a ritual bath after being ritually impure; and that peddlers of cosmetics and perfumes should travel around through all the towns. And Ezra further instituted the requirement of immersion for those who experienced a seminal emission.**

שיהו קוראין במנחה בשבת משום יושבי קרנות :

The Gemara analyzes these ordinances, the first of which is **that communities shall read the Torah on Shabbat afternoon**. This Gemara explains that this ordinance was instituted **due to those who sit idly on street corners**, who do not attend the synagogue during the week.

ושיהו קוראין בשני ובחמישי עזרא תיקן והא מעיקרא הוה מיתקנא דתניא (שמות טו, כב) וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים דרשי רשומות אמרו אין מים אלא תורה שנאמר (ישעיהו נה, א) הוי כל צמא לכו למים

The Gemara discusses the second of Ezra's ordinances: **And that they should read the Torah on every Monday and Thursday**. The Gemara asks: **Did Ezra institute this practice? But it was instituted from the beginning**, i.e., long before his time. **As it is taught in a baraita** with regard to the verse: "And Moses led Israel onward from the Red Sea, and they went out into the wilderness of Shur; **and they went three days in the wilderness, and found no water**" (Exodus 15:22). **Those who interpret verses metaphorically said that water here is referring to nothing other than Torah, as it is stated metaphorically, concerning those who desire wisdom: "Ho, everyone who thirsts, come for water"** (Isaiah 55:1).

כיון שהלכו שלשת ימים בלא תורה נלאו עמדו נביאים שביניהם ותיקנו להם שיהו קורין בשבת ומפסיקין באחד בשבת וקורין בשני ומפסיקין שלישי ורביעי וקורין בחמישי ומפסיקין ערב שבת כדי שלא ילינו ג' ימים בלא תורה

The *baraita* continues: The verse means that **since the Jews traveled for three days without hearing any Torah they became weary**, and therefore the **prophets among them arose and instituted for them that they should read from the Torah each Shabbat, and pause on Sunday, and read again on Monday, and pause on Tuesday and Wednesday, and read again on Thursday, and pause on Shabbat eve, so they would not tarry three days without hearing the Torah**. Evidently this practice predates Ezra.

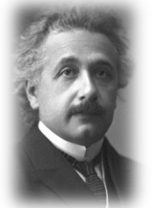
מעיקרא תקנו חד גברא תלתא פסוקי אי נמי תלתא גברי תלתא פסוקי כנגד כהנים לויים וישראלים אתא הוא תיקן תלתא גברי ועשרה פסוקי כנגד עשרה בטלנין :

The Gemara answers: **Initially they instituted that one man read three verses; or alternatively, that three men read three verses**. Either way, the number three **corresponds to the three types of Jews: Priests, Levites, and Israelites**. Ezra later came and **instituted that three men always read, and that ten verses altogether be read by them, corresponding to the ten idlers in a city**, i.e., the ten men who are paid to spend their time dealing with synagogue and communal matters.

7. Ramban, Shmos
ובעבור כי הקדוש ברוך הוא לא יעשה אות ומופת בכל דור לעיני כל רשע או כופר, יצוה אותנו שנעשה תמיד זכרון ואות לאשר ראו עינינו, ונעתיק הדבר אל בנינו, ובניהם לבניהם, ובניהם לדור אחרון.

וכוונת כל המצות שנאמין באלהינו ונודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה

8. Albert Einstein
There are two ways to live: you can live as if nothing is a miracle; you can live as if everything is a miracle.

9. Sefer Taamei Haminhagim, page 65

קנא (נ) ולא מצאו מים. ובספר שו"ת הד"ר כתב ז"ל ראיתי בספר מ"מ שהזהיר להביי ז"ל לטבול בבי' זה. ושמעתי מקפידין שלא יעברו ג' ימים בלא מים, כי אין מקרא יוצא מידי פשוטו שלא ילכו שלשת ימים בלא מים, וראיתי בשו"ת מן השמים דזה מעכב הגאולה ח"ו עכ"ל. וראיתי בספר א' רמז לזה בפסוק הוא יתחטא בו ביום השלישי;

10. Koren Sacks Siddur

The synagogue thus became not only a house of prayer but also a house of study. The result is a dynamic tension between speaking and listening. In prayer, we speak to God. In study we listen to God speaking to us, His word unchanged and undiminished across the centuries.

The assembly convened by Ezra, when the Torah was not only read but also explained, became the model for educational activities within the synagogue, of which the *derasha* ("sermon," or more precisely, "exposition") is only one of many forms. To an unparalleled degree, Judaism is predicated on universal literacy and lifelong learning. The Torah is not just written on parchment; it is meant to be engraved on the Jewish soul.

Why no less than 10 pesukim except by Amalek?

11. Sefer Taamei Haminhagim 153

קבץ מעם שתקנו חז"ל שלא יקראו פחות מ' פסוקים ביום שקורין ג', מפני שאין נקראת קריאה חשובה בתורה פחות משיעור זה, ומעם כשקורין פרשת עמלק שאין בה אלא ט' פסוקים לא רצו חז"ל להוסיף עליהם איוהו פסוקים מלמטה או מלמעלה, מפני שעמלק גרם להיות השם זהכסא חסר כדכתיב כי יד על כס ית כד תהיה פרשתו חסרה (לבוש ט"ו קל"ז סעיף ב'), ועי' תוס' מגילה דף כ"א ע"ב בד"ה אין וברף כ"ב ע"א בד"ה אין, עיין שם:

Where does Kel Erech Apayim come from?

12. Rav Hirsch Siddur

ble before the Lord. When, on those days, we ascend to the Ark to bring down into our midst the Book of God's Law for public reading, we realize that if we measure our worth by the standard of God's will as set down in this Book, we must admit that we are wanting, and that we are unworthy even to take the Torah into our hands. Indeed, we cannot help sensing that we are hardly even worthy to live on as its bearers. Thus aware of our inadequacy and unworthiness we utter the words **אל ארך אפים** with which, before we go up to open the Ark of the Law on those days of particular self-examination, we appeal to the grace of God, Who is slow to anger and ready at all times to grant forgiveness.

Why do we say Vayei Binso'a?

13. Rav Hirsch Siddur

וייחי בנסע הארון is a continuation of **וייחי בנסע הארון**, which was chanted when the scroll was taken from the Ark. Those were the words uttered by Moshe when the Ark decamped. Now we read the prayer which he recited when the Ark came to rest once more. In *vayehi binso'a* and *uvnucho yomar* Moshe had already declared that which much later, the Psalmist proclaimed in the psalm which we have just read with reference to the struggle and the victory of the word of God over any force which might resist His entry into human affairs, and of God's peaceful entrance into the portals of mankind which will then open of their own accord to receive Him. First the Word of God goes about among men, subduing the enemies and haters of the Divine and causing them to withdraw. Then, with victory won, the Word of God "gently" takes up its permanent abode in the midst of mankind (the **בנוחה** is a feminine ending), and the thousands of the people of Israel will grow into myriads through natural increase from within and accessions from without. **קומה** was the call voiced in Psalm 132 to the Ark of the Law of the Covenant to cease traveling from one temporary abode to another and to enter, instead, into its permanent home in the Sanctuary. **כהניך** It is only when the Law of the Lord enters the Holy of Holies and takes its place there that the raiment which sets the Priests apart from other men will truly become garments consecrated to the service of the Law. Only then will these priestly vestments symbolize the dedication of their wearers to the service of the Law whose total content is simply **צדק**, the Divine ideal of righteousness for both the individual and society on earth. The same holds true even today in our own houses of worship, those inadequate imitations of the ancient Sanctuary. Once the Scrolls of God's Law enter and come to

Where does Brich Shmei come from?

14. Mishna Berura 134:sk13

(ג) אומר הש"ץ וכו' - ומנהג העולם לומר בריך שמייה בשעת הוצאת הס"ת בין בחול בין בשבת ואם לא אמרו בשעת הוצאה יוכל לאמרו עד שעה שפותחין לקרותו [אחרונים] וצריך להגביה התורה ג"פ דהיינו בשעה שאומר שמע וגו' אחד וגו' גדלו וגו' [מ"א בשם מ"ס:]

15. Kaf Hachaim 134:sk 11

(יא) **שם מראה פני כתיבת וכו'** בענין אמירת בריך שמייה דמרי עלמא וכו' בעת הוצאת ס"ת משמע בזוה"ק פ' ויקהל דף ר"ו ע"א דזמנו דוקא בשבת ממה שכתב אותו אצל עניני שבת וגם ממ"ש דמתפתחן תרעי שמייא דרחמין וכו' יעו"ש, וכ"כ בשער הכו"ד דף ע"ג ע"ג דהאר"י ז"ל היה נוהג ונוזהר בכל יום שבת בשחרית בעת הוצאת ס"ת מן ההיכל לומר אותו הנוסח הכתוב בס"ה בפ' ויקהל והוא בריך שמייה דמרי עלמא וכו' עכ"ל, וכ"כ בפע"ח שם, וכ"כ

מהר"י צמח בפע"ח שם כתב דאינו אסור לאומרו גם בחול בשעת הוצאת ס"ת יעו"ש. וכ"כ א"ר או' ד' ע"ש סדה"י יעו"ש, וכ"כ הש"ץ דרי"ד ע"א יעו"ש, וכ"כ הפרמ"ג בא"א או' ו' וכתב דכן המנהג לומר אף בחול יעו"ש, וא"כ כיון דליכא איסורא אם אומרו בחול נהרא נהרא ופשוטיה, והמנהג בינינו לאומרו בשבת שחרית ומנחה, וביו"ט ור"ה ויוה"כ שחרית:

How should one go up and down from an Aliya?

16. Sefer Taamei Haminhagim 154 footnote

והעולה למגדל עולה בפתח (ו) שהוא לו בדרך קצרה, משום כבוד הציבור שלא ימתינו עליו עד שיבא ממקומו ויברך, ויורד לו מן המגדל בפתח אחר שהוא לו בדרך ארוכה עד מקומו שלא תהא נראית כמשוי עליו, ואסמכוה אקרא דתחוקאל דכי הבא דרך שער צפון להשתחוות יצא דרך שער נגב וגוי לא ישוב דרך שער הבא בו כי נכחו יצא כו'. ואם שני הדרכים שווין לו, עולה בפתח שהוא לו בדרך ימין משום כל פינות שאתה פונה לא יהיו אלא דרך ימין (לבוש סי' קמ"א סעיף ז'). וצריך לקרות מעומד. ואפי' לסמוך עצמו לכותל או לעמוד, אסור א"כ הוא בעל בשר (או"ח שם). כי העולה תמיד שם סק"ג בשם מהר"ם מינץ סי' פ"א מי שהוא בעל בשר וצריך להשען לא ישען על המפה דהוא תשמיש של מצוה אלא יסיר המפה וישען על העץ ע"ש (ועי' תוס' מגילה דף ל"א ע"ב בד"ה משה):

Should one stand for the Krias HaTorah?

17. Sefer Taamei Haminhagim 156 footnote

ובמאמר שבתי לוחות להרמ"ע מפאנו זצוק"ל כתב שמעתי מי שהביא ראיה לקיים חיוב העמידה לדברים שבקדושה מן הבבלי דריה דקאמר תוקעין ומריעין כשהן יושבין ותוקעין ומריעין כשהן עומדים אלמא בתורת מוסף דכוותה צריך לעמוד: **ובסידור האריז"ל** כתב שה"י מנהגו לישב בשעת קריאת התורה ולעמוד בעת הקדיש ותזור ויושב, וזהו כשיש אליממריא בבהכ"נ דהוי רשות בפ"ע. אבל כשקורין על שלחן כלא אליממריא, צריכין לעמוד ולישב בין גברא לגברא. ובשיע האריז"ל כתב דמה שכתב בירושלמי דכל דבר שבקדושה בעי למיקם ארגליו, זה אינו מהירושלמי עצמו רק חכמי א"י עשה ההנהגה ואח"כ הרפ"סוה בירושלמי, ומעות הוא. והוא ז"ל ה"י נוהג כי בכל הקדישים שלאחר העמידה דשחרית ומנחה וערבית ה"י גשאר מעומד ובשל תקבל של חזרת ס"ת להיכל וה"י עונה אישיר ואח"כ ה"י יושב ע"כ. וכתב שם מכאן נראה כי הקדיש שאומרים אחר קבלת שבת שאז אדם עומד שצריך לענות אותו קדיש קודם שישב:

ובספר התשביץ אות קפ"ב כתב דמירושלמי (דמגילה דף ע"ד) גבי ההוא דהוה סמוך בשעת שה"י קורא בתורה ואמר ליה אידך כנתינתה כך קריאתה, מה נתינה באימה ובעמידה אף קריאתה באימה ומעומד, משמע דוקא הקורא בתורה צריך לעמוד, אבל האחרים מותרים לישב, וכן נהגו, ע"כ:

כתב בס' ארחות חיים סי' קמ"ז בשם סי' טוב עין דאם כולם קמים בקריאת עשרת הדברות אין לשום יחיד לישאר מיושב כיון שנהגו אחרים לעמוד ע"ש:

ובספר לרוד אמת להגאון הקדוש חיד"א זצוק"ל סימן ז' כתב וז"ל אם כל הצבור עומדים בעת קריאת י" הדברות, אינו נכון. ואם איזה יחידים עומדים, לית לן בה. ולפמ"ש בריש מח"ב דהאר"י לא שאני ליה בין יהיד לצבור אי"ב אפילו יחיד לא יעמוד. אשגם יש מקומות שפושט המנהג שכל הקהל עומדים:

What is the significance of Hagba and Gelila?

18. Devarim 27:26

אָרוּר אֲשֶׁר לֹא־יִקְוֶה אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן:

Cursed be whoever will not uphold the terms of this Teaching and observe them.—And all the people shall say, Amen.

19. Ramban Devarim 27:26

Rabbi Ya'akov Trump

ואמרו על דרך אגדה זה החזון שאינו מקים ספרי התורה להעמידן כתקנן שלא יפלו ולי נראה על החזון שאינו מקים ספר תורה על הצבור להראות פני כתיבתו לכל כמו שמפורש במסכת סופרים (יד יד) שמגביהין אותו ומראה פני כתיבתו לעם העומדים לימינו ולשמאלו ומחזירו לפניו ולאחריו שמצוה לכל אנשים והנשים לראות הכתוב ולכרוע ולומר וזאת התורה אשר שם משה וגו') ['דברים ד':מ"ד](#) (וכן נוהגין:

20. Shulchan Aruch 134:2

מראה פני כתיבת ס"ת לעם העומדים לימינו ולשמאלו ומחזירו לפניו ולאחריו שמצוה על כל אנשים ונשים לראות הכתוב ולכרוע ולומר וזאת התורה וכו' תורת ה' תמימה וכו': 'הגה ונהגו לעשות כן אחר שקראו בתורה אבל כשמוציאין אותו אומר הש"ץ גדלו והקהל אומרים רוממו כו' אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים וכו' וי"א לומר על הכל יתגדל [מ"ס פי"ד ושור ומהרי"ל] וכן נוהגין ביו"ט ובשבת ויש להחזיק התורה בימין (מהרי"ל) וכשעולה הראשון לקרות אומרים ברוך שנתן תורה וכו': [כל בו]:

One shows the writing of the Torah scroll to the people standing to his right and to his left, and then turns it to those before him and those behind him, for it is a mitzvah for all the men and women to see the writing and to bow and to say "Ve'zot Hatorah... Torat Hashem Temima etc." ("And this is the Torah... Hashem's Torah is Perfect etc."). Rem"a: And the custom is to do this after they read from the Torah, but when they remove it [from the Ark] they prayer leader says "Gad'lu" and the congregation answers "Romemu... Av Harachamim Hu Yeracheim Am Amusim etc." ("Exalt... May the Father of mercy have compassion on the people borne by Him etc."). And some say to say "Al Hakol Yit'gadal [Masechet Sofrim - chapter 14, and the Tur and Mahari"l] and this is the custom on Shabbat and Yom Tov. And one [who carries the Torah] should hold the Torah on his right (Mahari"l). And when the first one goes up to read, they say "Baruch She'natan Torah etc." (Blessed is the One who gave the Torah etc.) [Kol Bo]

Why L'David Mizmor?

21. TB Shabbos 30a

כְּשֶׁבָּנָה [שְׁלֹמֹה](#) אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בִּיקֵשׁ לְהַכְנִיס אַרְוֹן לְבֵית קִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים. דְּבָקוּ שְׁעָרִים זֶה בְּזֶה. אָמַר [שְׁלֹמֹה](#) עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה רִנּוֹת, וְלֹא נִעְנְהָ. פָּתַח וְאָמַר: "שָׂאוּ שְׁעָרֵיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד". רִהֲטוּ בְּתַרְיָה לְמִיבְלַעְיָה, אָמְרוּ: "מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד". אָמַר לְהוֹ: "ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר". חָזַר וְאָמַר: "שָׂאוּ שְׁעָרֵיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צָבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סְלֵה", וְלֹא נִעְנְהָ. כִּינּוּן שְׁאֵמַר: "ה' אֱלֹהִים אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחָךָ זְכָרְהָ לְחִסְדֵי [דָּוִד](#) עַבְדְּךָ", מִיָּד נִעְנְהָ. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה נִהְפְּכוּ פְּנֵי כָל שׂוֹנְאֵי [דָּוִד](#) כְּשׂוֹלֵי קִדְרָה, וַיִּדְעוּ כָּל הָעָם וְכָל [יִשְׂרָאֵל](#) שֶׁמֶחַל לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אוֹתוֹ עוֹן. וְלֹא יָפָה אָמַר [שְׁלֹמֹה](#): "וַיִּשְׁבַּח אֲנִי אֶת הַמֵּתִים שֶׁכָּפַר מֵתוֹ"?

When [Solomon](#) built the Temple and sought to bring the Ark into the Holy of Holies, the gates clung together and could not be opened. [Solomon](#) uttered twenty-four songs of praise, as in his prayer there are twenty-four expressions of prayer, song, etc. ([I Kings 8](#)), and his prayer was not answered. He began and said: "Lift up your heads, O you gates, and be you lifted up, you everlasting doors; that the King of glory may come in" ([Psalms 24:7](#)). Immediately, the gates ran after him to swallow him, as they thought

that in the words: “King of glory” he was referring to himself, and they said to him: “Who is the King of glory?” ([Psalms 24:8](#)). He said to them: “The Lord strong and mighty, the Lord mighty in battle” ([Psalms 24:8](#)). And he said again: “Lift up your heads, O you gates, yea, lift them up, you everlasting doors; that the King of glory may come in. Who then is the King of glory? The Lord of hosts; He is the King of glory. Selah” ([Psalms 24:9–10](#)), and he was not answered. When he said: “O Lord God, turn not away the face of Your anointed; remember the good deeds of [David](#) Your servant” ([II Chronicles 6:42](#)), he was immediately answered, and a fire descended from Heaven ([II Chronicles 7:1](#)). At that moment, the faces of all of [David](#)’s enemies turned dark like the charred bottom of a pot. And all of [Israel](#) knew that the Holy One, Blessed be He, forgave him for that sin. And if so, is it not appropriate what [Solomon](#) said: “And I praised the dead that are already dead,” [David](#), more than the living, [Solomon](#), to whose request to open the gates of the Temple God did not respond?

